

НАБЛЮДАТЕЛЪ

Заставата си имаше отдѣленъ наблюдателъ къмъ морето — опълченеца Адамовъ. Редовно всѣка вечеръ азъ четѣхъ съобщенията, които той изпращаше. Пишеше ги грижливо, почеркътъ — черковно-славянски, началната буква голѣма и украсена. И по вънкашността си и по тържественія си тонъ, тия записки на Адамова напомняха древенъ манускриптъ. Напримѣръ, той пишеше: „Въ ч. 7 и 35 мин. преди пладне яви се параходъ на южния хоризонтъ. Бѣше типъ Жанъ-Бартъ и бързина имаше голѣма. Въ часа 8 и 12 м. бѣше срещу поста Булаиръ на 32 клм. отъ брѣга; въ часа 10 срещна въ морето две гемии, спрѣ ги и приказва съ тѣхъ 32 минути. Въ часа 11 и 8 м. той же параходъ стигна южния край на Тасосъ и възви на северъ. Въ часа 12 и 45 мин. изчезна по посока къмъ Кавала“.

Въ тия записки на Адамова можеха да се намѣрятъ мѣста, въ които имаше увлѣчението на наивенъ художникъ, но думитѣ: около, може би, приблизително — липсваха съвсемъ. Адамовъ бѣше старъ морякъ и разбираше